

DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS, *Fr. 44.*
DE *G. 35. num. 14.*
ACTIONE SPOLII, *17*
QUAM
DEO ADJUVANTE *1740, 5.*

P. 73
SUB AUSPICIIS CLEMENTISSIMIS
RECTORIS

PRINCIPIS AC DOMINI,

DN. FRIDERICI,
HASSIÆ LANDGRAVII, PRINCIPIS
HERSFELDÆ, COMITIS CATTIMELIBOCI,
ET RELIQUA,

IN ACADEMIA MARBURGENSI
PRO GRADU DOCTORATUS

SUMMISQUE IN UTROQUE JURE HONORIBUS
AC PRIVILEGIIS RITE OBTINENDIS

MAGNIFICI ET AMPLISSIMI ICTORUM ORDINIS
CONSENSU EXCELLENTISSIMORUM DN. PROCERUM
EXAMINI PUBLICO

AD DIEM XIX. DECEMB. MDCCXL.

SUBMITTET

ERNEST. CAROLUS CHRIST, FISCHERUS,
WEILBURGI NATUS.

MARBURGI CATTORUM,

TYPIS PHIL. CASIM. MULLER, ACAD. TYPOGR.

KÖNIGLICH
UNIVERS.
ZVHALLÉ

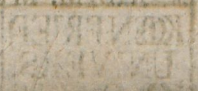
DISERTATIO JURIDICA INAUGURALIS
DE
ACTIONE SPOILII
AUCTORE
DEO ADIUVANTE

SUB AUSPICIIS CLEMENTISSIMI
RECTORIS
PRINCIPIS AC DOMINI
DN. FRIDERICI
HASSIENLANDGRAEVI PRINCIPIS
HERZOGI, COMITIS CATTIMELIBOCI
ET RELIQVA

22
2

IN ACADEMIA MARRBURGENSI
PRO GRADU DOCTORATUS
SUMMISSE IN UTROQUE IURE HONORIBUS
AC PRIVILEGIIS RITE OBTINENDIS
MAGNIFICI ET AMPLISSIMI IKTORVM ORDINIS
CONSENSU EXCELLENTISSIMORVM DN. PROCERVM
EXAMINI PVBLLCO
AD DIEM XIX DECEMB. MDCCXI
SUBMITTIT
ERNEST. CAROLVS CHRIST. FISCHERVS,
WELTBURGER NATVS

MARRBURGI CATTORVM
TYPIS PHIL. CASIM. MILLER. ACAD. TYPOG.

SERENISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO,

CLEM DOMINO

CAROLO AUGUSTO,
PRINCIPI NASSOVIAE, WEILBURGI
ATQUE SARAPONTE, DYNASTÆ LAHRÆ,
WISBADÆ ET IDSTEINII, ET RELIQUA.

PRINCIPI AC DOMINO
CLEMENTISSIMO

*Hancce qualemcunque meditationem inauguralem
in submissi gratissimique animi nec non reve-
rentia ac fidei suæ monumentum pia mente
dedicat atque offert*

AUCTOR:

SERENISSIME PRINCEPS,
DOMINE
CLEMENTISSIME.

Du multumque animo hæsitavi, dedica-
remne SERENISSIMO NOMINI TUO,
an potius mihi reservarem hancce meam
qualemcunque inauguralem meditatio-
nem. Deterruit me ipsius opusculi sane tenuissi-
mi & exiguitas & humilitas, tanto SERENITA-
TIS TUE splendore non satis digna. Tandem
SERENISSIME PRINCEPS! insignis & universo
orbi cognita TUA Clementia maxima quidem

):(3

cum

DEDICATIO.

cum animi reverentia adenda, quæ autem omnibus, inprimis indigenis TUIS patet, expulit animi hæsitantis dubia. Hac fretus, quæ pientissimus in TE animus secreto cogitavit, publice notum facere ausus sum, qui majore adhuc teneor obligatione, quam pater jam dudum defunctus. Parenti enim meo, cum TUA insigni Clementia sæpissime usus est, occasio quoque non defuit SERENISSIMUM NOMEN TUUM humillime venerandi, & submississimum obstrictissimumque animum publice testificandi: Nam per longum temporis spatium SERENISSIMÆ STIRPI NASSOICÆ & corporis & animi vires ad bustum usque totas immolavit. Me quidem fortuna Patri superstitem esse voluit, reverentia atque fide in TE SERENISSIME PRINCEPS parem, in hoc autem saltim parenti imparem filium, quia facultas mihi deest memoriam nunquam interituram Clementiæ TUÆ menti meæ devotissimæ infixæ humillime prodendi atque sæpius celebrandi. Ut enim reliqua taceam

Cle-

DEDICATIO.

Clementiæ TUÆ in me signa; Ipse cum sacro baptismatis fonte lavarer, Clementissime nomen mihi imposuisti. Quæ omnia tantam animi excitarunt devotionem atque reverentiam, ut omnium ingratiſſimus merito eſſem cenſendus, niſi data hac occasione animum tot Clementiæ TUÆ cumulis devotiſſimum eundemque gratiſſimum & ſubiſſimum publice teſtarer. Sit igitur TIBI, SERENIſſIME PRINCEPS DOMINE CLEMENTIſſIME! qualiſcunq; mea inauguralis Diſſertatio ſacra atque dedicata, Offero hocce munuſculum atque conſecro, non ut TUA SERENITATE illud dignum eſſe crederem; ſed ut apud TE aliquod gratiſſimi atque devotiſſimi animi ac reverentiæ meæ monumentum exſtaret publicum. Humillime autem precor, ut Clementiſſime accipias hocce opuſculum licet ſit leviſſimum. Et quia non ignoro, hoc nihil facere ad præſtandum, quod exigit humilliſimum meum officium, Deum ſupplex veneror, ut TE SERENIS-

WEIßBURGI NATAR

DEDICATIO.

RENISSIME PRINCEPS ad Nestorios us-
que annos saluum atque incolumem conser-
vet. Ceterum unicū des mihi humillimē
oro, ut, si dignus fuero, Clementia TUA
me Clementissime digneris, qui ad extre-
mum usque haticum sum perseveraturus

SERENISSIME PRINCEPS,
DOMINE
CLEMENTISSIME
TUUS

Submississimus ac Devotissimus Servus

ERNEST. CAROL. CHRIST. FISCHER,

WEILBURGI NATUS.

PRÆFATIO.

LECTOR PATRONE ET AMICE.

Quemadmodum ex Academia in Forum trans-
eunti, Jurisprudentia sub alio plane habitu
se conspicendam præbet, ad quem penitus
cognoscendum plurima ipso rerum usu addi-
scere, multa concoquere, aliqua perperam olim assum-
ta, deserere rursus necessum habet: Quo intuitu BAL-
DUS ad L. 38. de minor. jamtum scripsit: Leges in
Academiis deglutiri, in Foro digeri. Ita vicissim, si
quando in negotiis Forensibus aliquamdiu versato ad
Academiam, pro petendis Honoribus Doctoralibus post-
liminio redire, necessitas imponitur, non minores diffi-
cultates se non raro offerunt: Multa ipsi ruinandæ,
quæ labili memoria exciderant, thesîs in Theoria sæ-
pius reassumenda, quam in praxi aliter se habere, co-
gnitum nunc perspectumque habet; Augentur hæc diffi-
cultates, ubi de electione Thematîs pro Disputatione
Inaugurali ipsi deliberandum; Argumentum mere theo-
reticum ipsi non placet, mere practicum vero instituto
huic haud convenire videtur. Eadem difficultates,
ut verum fatear, me aliquamdiu sollicitum tenuerunt,
ex quo vitæ meæ rationes, a pluribus retro annis Pra-
xi unice destinatæ, & in posterum dicandæ, injunxe-
runt

A

runt

runt mihi, ut supremos in Utroque Jure Honores ac Insignia Doctoralia in celebri aliqua Germania Academia decenter petam. Ab illa tamen sollicitudine, quæ circa electionem Thematicis pro Disputatione Inaugurali alios premere solet, liberavit me PATRONI alicujus bonum consilium, ut Actionem Spolii, velut argumentum theoretico practicum, mihi seligerem, quod ipsum secutus, elaborationi illius illico me accinxi: abhinc Celeberrimam hanc Academiam nuperrime adii, & a MAGNIFICO JCTORUM ORDINE ad Actum Disputatorium solennem admissus, Dissertationem meam Inauguralem publice ventilandam nunc sisto. TE vero Lector Patrone & Amice! qua par est Observantia rogo, ut quæ ob chartæ ac temporis, nec non virium mearum angustiam & tenuitatem deesse senties, ea favore & benevolentia Tua supplere, meosque conatus æqui bonique consulere velis.

Vale atque fave.!

DISSER-

DISSERTATIONIS INAUGURALIS
DE
ACTIONE SPOLII

THESIS I.

DE *Actione Spolii* dicturus, haud mihi necessarium esse puto, ut quid, & quotuplex Actio sit? quas significationes alias, a Thematate meo alienas, vocabulum *Spolii* tum apud veteres Autores, tum etiam in Jure Civili habeat, a Lexicographis dudum expositas prolixè hic edisseram. Sufficiet credo, vel verbulo monuisse, quod apud Autores illos, tum & in LL. nostris frequentius equidem rem ipsam, licito vel illicito modo ab-

do ablatam significet: Cum vero de Actione ex facto illicito oriunda hic sermo sit, ipsum quoque factum illicitum, & quidem in generaliore significato denotari, quo possessio alterius rerum aut iurium quorumcunque, cum vel sine vi armata, eaque vel cum, vel sine turbatione publica quietis intervertitur. Prout secundum generalem hunc significatum sub nomine *der Entsetzung* in RECESS. IMP. & ORDINAT. CAMERAL. locis infra citandis, venit. Nomen vero *Actionis Spolii* a Jure Can. & Canonistis primitus introductum esse, cum Jus Civile *invasionem & dejectionem* id appellet, ex infra dicendis apparebit. Denique & illud mihi præmittendum, cum in Jure Civili jam tum remedium recuperanda possessionis Pratoris Interdicto *de vi & vi armata*, propositum, a *L. Julia de vi publica* separetur, & quæ in *Constit. Imp. de Pace Publica*, contra illius violatores, sub severioribus poenis statuta, modum & modulum *Actionis Spolii* prout Jure Can. prodita longissime excedant, ac contra Pacifragos non tantum civiliter, sed etiam criminaliter agi possit, me de spolio sine turbatione Pacis publica facta, quod simplex alias dicitur, unice hic acturum esse. Quia vero mensuram dissertationis Academiae, argumenti mei plenior tractatio vel sic excedit, facturus sum, quod illi, dicente *Floro*, qui terrarum situs depingunt, & in brevi tabella quasi aliqualem imaginem illius adumbrabo, ea quidem ratione, ut primo loco quid Jura, quibus Germani in Foris suis utuntur circa *Spolium* tale seorsim disponant indicem, atque dein quomodo per spiramenta temporum succreverint & ex illorum complexu *Actio Spolii* sub aucta

aucta & Glossematibus Interpretum extensa fuerit pro-
pius expendam.

THESIS II.

Itaque a *Jure Digestorum* ut incipiam. Non dubitandum quidem a primo initio Reip. Rom. omnem vim & vindictam privatam quocumque modo inferendam fuisse prohibitam; Cum sine tali sanctione & in transgressores animadversione nulla societas Civilis consistere possit. Quod etiam rationes indicant, quæ prohibitionibus recentioribus in *L. 13. quod metus caus. L. 13. §. 3. de usufruct. L. 176. de Reg. Jur.* subjunctæ, hæ enim naturales sunt & omnibus Rebuspubl. conveniunt. Prætores vero sequentibus temporibus Edictis suis plenius eo nomine prospexisse, vel ideo credo, quoniam in ff. antiquiores prohibitiones, quam *Interdictum Prætoris de Vi & Vi armata*, non inveniuntur. De origine & nomine Interdictorum, ac quomodo in Actiones extraordinarias transformata fuerint, hic dicere meum non erit. Quod in hoc Interdicto *Vis & Vis armata* una prohibitionem comprehensa sint, inde esse, quoniam sub libera Republ. armorum usus privatis haud penitus interdictus fuerit, *CUJACIUM in operibus posthumis* (quorum copia vero mihi fieri non potuit) eleganter probasse in schedis meis academicis annotavi. De cetero, ex systematibus & compendiis ff. noto notius est, *Interdictum* illud ad res mobiles haud pertinuisse, sed earum nomine furti aut bonorum raptorum agendum fuisse; res incorporales quoque illius objectum haud constituisse, nisi quod servitutum personalium nomine itidem

dem conceptum sit, & de singularibus quibusdam servitutibus realibus specialia interdicta proposita fuerint. Vid. LAUTERB. *Colleg. Theor. Pract. d. t. §. 14. 15. ibique alleg.*

THESIS III.

Impp. Constitutionibus vero dictum recuperanda possessionis remedium latius, eoque extensum esse, ut ob quamcunque non tantum veram, sed & quasi possessionis privationem iniquam, sine vi licet factam, locum inveniat, ex *L. 5. & L. fin. Cod. unde vi* abunde notum, pleniusque apparet si *Cod. Theod.* ejusque doctissimum interpretem JACOBUM GOTHOFREDUM sub *dict. tit.* simul conferamus. Quando autem in *dict. L. 5.* cautum est, eum ut prædonem plane teneri, qui vel absque violentia absentium vacuum possessionem occupare ausus fuerit. vid. STRUY. *Execr. ad ff. 45. Thes. 109.* id ipsum per *L. 8. Cod. de omni agro deserto*, memorabilem exceptionem patitur, quoad *agros Tributarios*, hi enim aliaque prædia similibus oneribus obnoxia, si a Dominis deserta & inculta fuerint relicta, non tantum a Peræquatoribus aliis possessoribus addici, sed etiam a reliquis incolis privata autoritate occupari possunt, & si Dominus intra biennium, aut si Peræquator eadem distribuit, intra novem menses non contradixerit, & expensas meliorationum simul restituerit, per possessionem, dominium occupantibus irrevocabiliter acquiritur, idque ob favorem agriculturæ ac Tributorum Fisco debitorum. *Conf. L. 1. Cod. dict. tit. & L. 7. Cod. de Conf.* BRUNN. in *Comment. ad Cod. tit. de omni agro deserto.*
ad

ad dict. L. STRYCK *dissert. de agris desert. cap. 3. num. 30.*

THESIS IV.

Non prætereunda mihi & illa extensio, quæ cum antea jam ex Decreto *Marci Antonini*, in ff. L. *extat 13. ff. quod metus caus.* relato, creditor rem debitoris vi occupans, amissione juris sui punitus fuerit, in decantata L. *si quis in tantam 7. Cod. unde vi*, id ipsum ad omnes eos productum, qui rem quam suam esse, vel sibi deberi contendunt, possessori invito auferunt, ut, inquam, hi si Domini fuerint, dominium rei ablata, amittant, si non fuerint, una cum re, ejus æstimationem quoque vim passo dare teneantur. Cumque dict. L. 7. ex *Constit. Impm. Valentiniani, Theod. & Arcadii in L. 3. Cod. Theod. unde vi*, desumpta sit, supra Laudat. *JACOB. GOTHOF.* equidem ad d. L. 8. asserit, Tribonianum L. 7. miro flagitio exinde interpolasse, omnique decore luceque spoliasse. Ast vero a censoria hac nota, quam alibi Tribonianus suo merito fert, eum hic absolvendum esse, omnino persuasus sum; quamvis enim priorem Constitutionis illius partem, quæ mere historica, plane omiserit, ipsaque sanctio in eos directa fuerit, qui ex bonis proscriptorum, Fisco incorporatis, rem aliquam invaserint ac surripuerint, sub obtentu eam suam esse, ut illi dominium ejus amitterent, aut si ad eos non pertinerit, æstimationem ejus Fisco inferre renerentur &c. Cum tamen dict. L. 7. ex *Constit. anteriorum Impm. efformata in se satis æqua & plana sit, sufficere pro excusando Triboniano omnino potest, quod Imperator ipsi & sociis in mandatis dederit, liberumque*

reli-

reliquerit anteriorum Principum Constitutiones ut priori, ita & novo Codici denuo inferendas *circumducere, rescare, iisdem addere vel detrabere* prout consultum visum, *Constit. Hæc quæ necessario &c. pr. & Constit. Cordi nobis est, §. 3. 4. de novo Codice fac. & de Emend. Cod. ipseque Justinianus in §. 1. 1. bonor. vi rapt.* Constitutionem hanc, quam in priori Codice jam suam fecerat, eximiis laudibus extollat. Praxin vero hodiernam *d. L. 7.* quod attinet, si ex aientium vel negantium numero eam aestimare velim, utri partium dissidentium accedam, dubius incertusque merito hærerem. Quia tamen integra *d. L. 7.* dispositio *Ordinationi Camerali de anno 1521. Tit. 32. Wie es in Irrung der streitigen Possession und derselben Entsetzung halben gehalten werden sollte §. 3.* nominatim inserta; *Add. Rec. Imp. de anno 1548. §. 38.* Eaque Juris Romani sanctio, principiis juris Germanici antiqui jam tum convenit, prout SCHILTER *in prax. Forens. Germ. Exerc. XI. §. 13.* e reliquiis illius, pluribus evicit; Aientium sententiæ accedere tanto minus dubito, cum is, qui Jus Rom. allegat, nullo Juris Patrii Principio eidem adversante, fundatana omnino intentionem habeat. Ex iisdem haud dubie rationibus pro eadem sententiâ tot Responâ Celeberrimarum Germaniæ Academiârum, tot judicata Supremorum Imperii Tribunalium tum & Judiciorum in Regionibus Germaniæ conspicuorum publicata sunt. A Responâ Academiârum ut ordiar, primo loco memorandum mihi, notabile Responsum *Illustris ACADEMIÆ MARBURGENSIS Jctorum Ordinis d. 27. Aug. 1604.* quod KLOCKIUS *Consil. Tom. IV. Consil. Adopt.*

Adopt. 58. num. 42. exhibet) ubi ita conclusum; Daß N. weilen er sich gelüsten lassen, der Obrigkeit ohnersucht, ohne der Interessenten Wissen und Willen, sich eines fremden Guthes und dessen Possession anzumassen, und solche clam & vi einzunehmen, sowohl Kayserl. als NB. Sächsischen Rechten nach sich aller seynen an gedachtem Guth gehaltenen Rechteus, und Gerechtigkeiten, auch darauf ausgezahlter oder versicherter Summen halber verlustig gemacht und dazu ex L. si quis in tantum zu verdammen seye. 2c. Add. Consilia Marburg. Vol. IV. Consil. 17. & 39. In eandem sententiam responderunt JCTI GIESENSES apud HERTIUM Volum. I. Resp. 149. TUBINGENSES apud KLOCK d. l. Consil. 59. & in Consil. Tub. noviss. Tom. V. Consil. 13. JENENSES & FRANCOFURTENSES, testantibus MEVIO Part. I. Dec. 95. & STRYCKIO U. M. tit. quod metus causa §. 9. BERGERO Elect. Discept. Forens. tit. 5. not. 4. ibique supplement. GRYPSWALDENSES apud BERGER d. l. Summa vero Imperii Tribunalis quod attinet, ut paucis me expediam, præjudicii nonnulla antiquiora hic allegasse sufficet. Pertinent eo sententia Judicii CÆSAREI Aulici sub Rudolpho II. Imp. publicata quam exhibet KLOCK. d. Consil. 59. nec non Judicata AUGUSTI CAMERÆ IMP. Judicii quæ citant LAUTERB. Colleg. Theoret. præct. tit. de Vi & V. A. & STRYCKIO U. M. d. §. 9. ibique relati. De cetero tamen non ignoro, quid præjudicii in universum tribuendum sit, vid. B. Dr. Ass. J. de LUDOLPH Syst. Jur. Cameral. p. m. 81. 119. 126. 323. 348. seq. tum & quod numero (vix) minori præjudicia extent d. L. 7. usum practicum omni-

no omnem denegantia vid. BERGER d. l. & in Reso-
lut. ad Compend. Lauterb. tit. quod legatorum.

THESIS V.

Jam ad Jus Canonicum quod attinet, eodem
Actio Spolii ut nomen ita quoque majora adhuc in-
crementa accepit; de quibus dicendi latissimus se mihi
aperiret campus. Quia vero Illustris Dominus BOE-
MER (Doctor quondam meus omni observantia ad a-
ras usque colendus) in incomparabili suo opere Juris
Eccles. Protest. tit. de restit. spoliat, quid Juri Civili eo-
dem accesserit, prolixè & solide executus est: sufficiet
ad seriem dicendorum perficiendam, si uberius ibidem
deducta, in brevem summam redacta hic exhibeam.
Et primo quidem id egit Jus Canon., ut dum jure Co-
dicis jam tum recuperanda possessionis remedium ad
rerum incorporalium quasi possessionem extensum ef-
set idem ad jura Ecclesiastica speciatim applicaret, vid.
§. 2. d. Tract. ibique enumerata exempla. Et licet
secundo quoad Jus Civile rerum mobilium nomine di-
ctum remedium haud aliter locum inveniat, quam
quatenus ut accessoria rerum immobilium se habent;
Contentundum tamen Interpretes per Can. redintegrand.
(de quo mox) Actionem Spolii ad easdem simpliciter
extensam esse, idemque praxi se insinuavit, licet in
Canone ipso nulla mobilium facta sit mentio, & fabri-
cator illius id tantum egerit, ut interdict. unde vi ad
easum sibi formatum applicaret, vid. d. §. 2. & 3.
Tertio, quamvis Jure Civili remedium recuperanda
possessionis contra tertium possessorem non detur, P.
Innocentius III, tamen in celebri Cap. Saepe 18. X. de
restitut.

restitut. spoliat. noviter constituit: contra eum quoque, qui scienter rem spolio ablatam a spoliatore consecutus est, eidemque in vitium illud quodammodo successit, spoliato per restitutionem possessionis illico succurrendum esse, modo eo tempore quo possessionem a spoliatore consecutus, spoliū admitti conscius, sicque ab initio statim in mala fide fuerit, cum superveniens m. f. aut si rei alienæ tantum non vero spoliū conscius fuerit, id ipsum ad intentandum hoc remedium haud sufficiat. Quarto, absolum revera dicendum esset, quod Innocentius III. sua ætate adhuc remedium hoc recuperandæ possessionis tam angustiis finibus incluserit, si quidem tot seculis ante eum JOHANNES I. in famoso *Can. redintegranda 3. Caus. 3. quest. 1.* id ipsum cuicumque spoliato, contra quemcunque spoliantem non tantum, sed etiam quemlibet tertium bonæ etiam fidei possessorem concesserit. Verum enimvero dubium hoc eo ipso evanescere, dum post *Centuriatores Magdeburgenses* DAVID BLONDELLUS in suo *Pseudo Isidoro & Turriano* vapulante ad liquidum perduxerit, dictum *Canon. redintegranda.* una cum aliis Epistolis Decretalibus quæ prioribus Episcopis Romanis in *Decreto* tribuuntur, haud genuinum esse. Cui accedit, quod etiam ex verbis *d. Can.* prout jacent extensiones illæ vel fiducialis adhibitis elici nequeant. Utcunque Glossæ & interpretationes DD. hæc talia eidem tribuentes, in Praxin Germaniæ (de qua infra) plurimis in locis irrepserint.

REPUBLICÆ COMMUNE
 THESIS VI.

Ad Leges Germaniæ nunc deferor, & quid iis constitutum

B 2

stitutum

stitutum propius ut expendam. Quo altiores nimirum radices in animis hominum inde a seculis anterioribus egerat vindictæ privata licentia, confer. HERTIUS *de Superiorit. Territ. §. 31.* ibique citatus DATT. de P. P. tanto majori sollicitudine mansuetiore ætate, id egerunt *Imp. & Status Imperii*, ut malum hoc funditus eradicarent. Quem finem cum anteriores Constitutiones haud obtinuissent; Laudatissimus *Imp. MAXIMILIUS I.* demum assecutus est, promulgata in Comitibus Wormatiensibus anno 1495. Cum consensu Statuum saluberrima *constitutione de Pace Publica* qua omnem promiscuæ vim licentiæ, omneque bellorum civilium genus, alle Fehde und Befehdungen, gravissimis pœnis transgressoribus præstitutis, prohibuit, Media quoque ad Constitutionem illam sartam rectam servandam idonea, ordinationem nimirum Circulorum & erectionem CAMERÆ IMP. ut turbatoribus & invaloribus tanto promptius & validius obviam iretur, eidem circumposuit. Repetita eadem Constitutio & confirmata, in sequentibus *Recessibus Imperii, Ordinationibus Cameralibus* aliisque *publicis Imperii LL.* vid. *Handhabung des Landfriedens* eodem anno promulgata, *Landfriede de anno 1500 & 1521. Erklärung des Landfriedens de anno 1522. Landfrieden de anno 1548. Ordinatio Crim. Artic. 128. 129. Rec. Imp. anno 1555. §. 33. & 104. Recess. Imp. anno 1557. §. 69. seqq. anno 1559. §. 19. Ordinat. Camer. part. 2. tit. 9. C. O. C. p. 2. tit. 10 &c.* hisdem LL. Imperii pauciora equidem de vi, quæ sine turbatione Reipublicæ committitur, sancita inveniuntur, eandem tamen non minus detestantur, eidemque reprimendæ, ea quæ

quæ Jus Rom. & Can. hæcenus statuerunt, in quantum statui nostræ Reipubl. conveniunt, sufficere crediderunt, conf. Koch. *ad Ordin. Cam. part. 2. tit. 8. §. 1.*

THESIS VII.

Enata exinde divisio Spolii in *simplex & qualificatum*, in ipsis Imperii LL. obvia. Sic in *Recess. Imp. de anno 1548. §. 38.* legitur: Nachdem sich auch der gemeinen schlechten Spolien und Entsetzung halben, so nicht mit gewalthätiger That, aber doch wieder Recht beschehen, welche unsern Kayserlichen Landfrieden und desselben Straf und Pen nicht unterworffen, allerley Irrungen im Reich künfftiglich zutragen mögen, und aber zu Erhaltung beständigen Friedens auch gleichmäßigen Rechtens vonnöthigen seyn will, den Entsetzten deßfalls förderlich zu Restitution des Ihrigen zu verhelffen, so haben Churfürsten, Fürsten und Fürstenmäßige, aus billigem Mitleiden, so mit denen Entsetzten getragen werden soll, sich ihrer Austräge in den alten Cammer-Gerichts- und Reichs-Ordnung begriffen etlicher mafen begeben und in diesen Fällen gemeine schlechte Spolien, und Entsetzungen betreffend, so dem Landfrieden und desselben Pen nicht unterworffen seyn ein ziemlich förderlichen Austrag, Uns zu unterthänigsten Gefallen auf diesen Reichs-Tag bewilligt zu In C. O. C. *part. 2. Tit. 8.* von Entsetzung die nicht Landfriedbrüchig & *Tit. X.* von Ueberfahung des Kayserlichen Landfrieden *distinctim quoque agitur ac modus procedendi utrobique diversus præscribitur.*

THESIS VIII.

Ut supra Spolium in genere, ita nunc in specie simplex Spolium describo, quod sit *actus illicitus quo possessio aliena, rei aut juris cujuscunque, quocunque modo, citra tamen Pacifragii crimen, intervertitur.* Paulo aliter BLUMIUS *Process. Camer. tit. 27. num. 151.* prolixius vero DECKHERR. in *Vind. n. 151.* rem eferunt. Ipsam vero *Actionem Spolii* quatenus eo pertinet, secundum verba & mentem LL. haecenus enumeratarum, Juris Canonici inprimis, describo, quod sit *Actio possessoria, competens ei, qui de possessione vel quasi rei aut juris cujuscunque, quacunque ratione, sine pacifragio tamen, dejectus, tum & contra tertium possessorem tempore dejectionis Spolii conscius, ad possessionem cum omni causa & interesse, illico restituendam.* Quodsi vero ex Interpretatione Gloss. & Interpretum *Can. red-integr.* natura hujus actionis, ubi usus Fori accedit, dimetienda, substituendum omnino, *dari eam contra quemcunque possessorem tam bonæ quam malæ fidei, sique non personalibus, sed realibus actionibus tanto magis assimilabitur.* Ex quibus omnibus simul apparet, Actionem hanc prout a Jure Canonico informata, ab interdicit. *unde Vi,* in eo potissimum differre, quod hoc ultimum nulla ratione contra tertium possessorem detur; cui accedit, quod cum Interdictum illud contra personas quibus reverentia debetur non detur. LAUTERB. *Colleg. d. l. §. 12.* Actionem Spolii tamen, contra eosdem dari defendat LEYSER *Medit. ad ff. specim. 505. n. 6.* De cetero cum Remedia recuperandæ possessionis intententur, vel per modum *Actionis*, vel per modum *exceptionis*. Per modum *Actionis*

intenc-

intentata, in CAMERA IMPERIALI, Actio nostra vel per viam Citationis, vel per viam Mandati, seu præcepti pœnalis introducitur, B. DN. de LUDOLPH. *Symphor. Consult. For. Tom. I. Consult. 4. pag. 94.* utrobique vero causa ipsa, ut quælibet possessionem attinens summaria est, Vid. *Clem. sepe X. de V. S. ibique DD.*

THESIS IX.

Ex eo vero quod summaria sit hæc actio, subnata Practicorum quorundam sententia, ac si Interdictum *unde vi*, & Actio Spolii ad processum possessorium summarissimum pertineat; Eandem tamen plane erroneam esse, cum LAUTERB. *tit. uti possid. §. 6.* & BERGERO *in Resolut. LL. obstant. d. tit. quæst. 2.* solide evicit DN. LEYSER *d. spcc. medit. 4.* Cum divisio possessorii Judicii, in summarium & summarissimum ad remedia retinendæ possessionis unice pertineat; Nostra vero actio ad ea, quæ recuperandam possessionem attinent, haud dubie spectet; unde & reliquæ differentia sua sponte profluunt. Fieri tamen posse, ut quæstio Spolii causæ possessorii summarissimi admisceatur, idem LEYSERUS *medit. V.* probe observavit. Qua occasione & illud addo, casum spolii simplicis, nec ad titulum de litigiosa possessione, nec zur Pfandungs-Constitution pertinere, B. DN. de LUDOLPH. *System. jur. Cameral. p. m. 69. & 95.*

THESIS X.

Competit ergo Actio Spolii simplicis cuicumque Spoliato, sive armis similique vi, pacem publicam tamen non

non turbante dejectus sit, sive sine illis, sub prætextu juris, errore, quin & culpa alia, DN. BOEHMER *d. l. §. 3.* Itemque, qui sub specie processus, sed inordinati & turbulenti, autoritate publica dejectus. MEVIUS *part. 8. Dec. 386* BRUNN. *Cent. 3. Dec. 8.* POSTHIUS *Decis. 386.* DN. de LUDOLPH. *d. Symphor. part. I. Consult. I. pag. 94.* tum & eis, quibus usura (vel fructus KLOCK *Relat. 44. n. 27.*) hæctenus soluta, pendente lite denegantur, MEVIUS *p. 2. Decis. 298.* GAIL. *2. observ. 75.* etsi vel semel tantum solutio earum antea facta fuerit, BRUNN. *ad L. 1. de aqua & aqua plu. num. 5.* Locum invenit, etiamsi mala fide, quin & intuitu dejicientis vitiose dejectus antea possederit, LAUTERB. *d. tit. unde vi §. 9.* Quin & in personam quodammodo committi potest LEYSER *Specim. 504. medit. 5.* Unde simul liquebit, quid de illo casu dicendum sit, quando casus spoliavit Titium, hic iterum Cajum, sed ex intervallo, quid si Cajus denuo Titium spoliaverit, num Interdictum tum & actio hæc locum inveniant? de quo vid. CONSIL. MARBURG. *Volum. 3. Consil. 9. num. 16.* Competit etiam heredibus spoliati *L. 1. §. 44. unde vi.* LEYSER *d. L. medit. 7.* Tum & cessionariis B. DN. de LUDOPH. *d. l. Consult. 45. pag. 1389.* nec eam impedit renunciatio domini, IDEM *d. l. pag. 1394.* Qui hic dissentiant, abutuntur *L. 1. §. 9. & 23. d. tit.* quippe quæ loquitur de actionis constitutione, hæc vero a transitione actionis jam constituta magnopere differt: interdictum unde vi non competit, nisi ei qui tunc, cum dejiceretur possidebat *d. §. 23.* ast quo minus jam constituta actio deinceps in heredem transeat nullum exinde obstaculum nascitur *vid. §. 44. dict.*

Leg.

Leg. I. add. Dn. de LUDOLPH. *Symph. part. 2. Fascic. 19. num. 1.* ubi memorabile præjudicium Camerale successorem attinens *d. an. 1714.* Utrum vero colono quoque & aliis, qui tantum detinent non possident, hæc actio detur? haud æque expeditum est: negat idipsum STRUV. *Exercit. 45. §. 103. per L. 12. 18. Unde vi nisi dominus absens fuerit, aliud tamen in praxi obtinere affirmat BRUNN. ad L. 27. ff. de donat. num. 14.* tentabo in conflictu ipso, an non distinctione aliqua dissensus ille conciliari possit.

T H E S I S X I.

Cum vero actio hæc effectum suum sortiri nequeat, nisi sufficiente probatione munita fuerit, dispiciendum mihi credo, priusquam ad alia pergam, quidnam in eadem probandum veniat? & cui probatio hæc incumbat. Prius quod attinet, duo omnino sunt, quæ in hoc Judicio privilegiato probanda sunt, (1) actorem fuisse in possessione vel quasi rei seu juris illius unde se dejectum esse conqueritur (2) se a Reo, aut quorum factum ipse causavit & ratihabuit dejectum esse, *argum. §. 6. 1. de interdikt. O. Cam. p. 2. tit. 8. junct. tit. 55. part. 3. qui in C. O. C. est Tit. 64. POSTHIUS de manut. Decis. 428, 430. 461. 586. MERVIVS part. 7. Dec. 159.* Qui ergo probatione sua rite defunctus aut reprobando alterius probationem elisit, victoriam juste sperat. Ad modum probandi & illud pertinet, quod probata possessione antiquiore, junior vitiosa præsumatur & turbativa HERTIUS *Volum. 1. §. 336. num. 14. & 27. Add. ROSENTHAL de feudis cap. 7. conclus. 48. num. 3. in Gloss. Lit. C. MYSING.*

C

C. 6.

C. 6. observ. 3. ubi testatur, in Camera Imperii saepe pro actore iudicatum esse, licet non de violenta dejectione, sed tantum de priori Actoris & recentiori possessione Rei constiterit. Ille vero qui contra J. P. Westphal. in causa Religionem directo, vel per indirectum attinente se gravatum dicit, non possessionem in genere, sed quod eam in anno & termino Decretorio quiete exercuerit, probare tenetur, DN. BOEHMER *Consil. Tom. 1. part. 1. Consil. 7. num. 21. 23. & 24.*

THESIS XII.

Quoad alteram quaestionem cuiam probatio incumbat, duæ illæ viæ per quarum alterutram actione hac instituta restitutio possessionis ablata obtineri potest, (de quibus *Thes. præc.* dixi) scorsim hic consideranda. Quodsi enim per viam Mandati & præcepti pœnalis restitutionem spoliatus petierit, pleniore aliqua probatione juris sui Actor haud opus habet, sed tantum injuriæ sibi illatæ aliquali demonstratione, obtento vero Mandato, causalium probatio, sicut in omnibus Mandatis C. C. in Reum excipientem devolvitur, per textum expressum in *Rec. Imp. de an. 1594. §. 8.* ejusque repetitionem in *Recess. Imp. noviss. §. 80.* verbis: **Summarischer Ausführung seines Rechts sub præjudicio zu übergeben** &c. SWANEMANN, *Observ. Cam.* 112. BLUM *Process. Cam. Tit. 34. num. 61.* Cujus rei non aliam rationem magis esse, quam quod omnia mandata C. C. non aliter decernantur, quam si Actor præsumtionem pro se habeat cum SWANEMANN, *Process. Camer. Lib. 2. Cap. 15. num. 15.* FRIDER. *Mind. de Mandat. L. 2. c. 7. §. 5.* docet

docet B. DN. de LUDOLPH. *Symphor. d. 1.* Possit tamen Actorem si velit, plena probatione defungi & aliunde notum, & præjudicium *ibidem* adductum confirmat. Ubi vero per viam Citationis actionem suam instituit, onus probandi haud dubie penes ipsum manet *d. LL.*

THESIS XIII.

Tenet hæc actio primo loco ipsum illum qui *dejecit & spoliavit* etiam si *spolium* non amplius possideat, LEYSER *Specim. 504. Medit. 6.* Idemque etiam de Ecclesia spoliante rectè affirmavit MEVIUS *part. 7. Dec. 299.* Quamvis enim ob favorem Ecclesiæ nonnulli dissentiant, alii vero cum *Menochio* inter restitutionem, & pœnam Spolii distinguant, validior tamen est ratio a *Mevio* adducta, quod Ecclesia in quantum speciali privilegio haud munita jure communi utatur. Idem de universitate alia ejusque singulis membris, in quantum in spoliationem consentire dicendum. Dn. de WERNHER *observ. For. vol. 6. part. 10. Observ. 27.* Hi tamen, qui jubente Magistratu alterum dejecerunt, pro spoliatoribus non habentur, nisi jussu Magistratus falsis precibus obtinuerint LEYSER *d. l. med. 6. §. 9. add. Staats & Cambrley Tom. 19. pag. 104.* Fundata quoque hæc actio contra socium & condominum, qui in re communi alterum compossessione privavit. BOEHMER. *Consil. Tom. 1. part. 1. Consil. 165. n. 4.* Idem dicendum de eo, qui rem venditam propria auctoritate sine consensu venditoris occupat Dn. de WERNHER *Volum. 3. part. 4. observ. Forens. 250.* LEYSER. *Specim. 207. Medit. 2.* etiam si antea in instrumento

emtionis occupatio rei vendita ipsi permiffa fuerit, Idem *Medit. 3.* aut fi absente venditore id fecerit, eumque redeuntem ea excluserit, adeo ut ꝛnec iudicis auctoritas sine causa cognitione interposita, eum iuuet *Medit. 4. 5. d. l.* Eiusdem violentia reus est, qui ædificium, ab alio in proprio solo extractum, privata auctoritate dejicit, etsi contra novi operis nunciationem & inhibitionem extractum fuerit. Dn. de WERNHER *Vol. 6. part. 9. observ. 29.* Uno verbo quicumque possessionem non vacuam, & ab alio quaesitam, privata auctoritate occupavit GAIL. 2. *observ. 7. num. 1. seq.* BERLICH *p. 1. Conclus. 30. num. 39.* Spoliator quoque est, qui spoliū ab aliis commissum ita ratum habet, ut non verbis tantum illud aptobet, sed lucrum plane inde capet, LEYSER *Spec. 504. medit. 12. 13.* JCTI MARBURG. *Vol. 2. Consil. 10. num. 117.*

THESIS XIV.

An vero contra tertium possessorem, qui tempore dejectionis spoliū haud conscius fuit, & ex iusto titulo bonaque fide rem possidet Actio hæc concedenda sit, Praxin non uniformem esse tum & causam atque originem difformitatis illius, jam supra observavi. Affirmativam tamen sententiam, ab interpretatione *Canonis redintegr.* extensiva oriundam frequentiore ac fere communem esse, dubitare me non sinunt præjudicia quæ ZIEGLER *in Comment. ad d. Canon. & KLOCK Volum. 2. Consil. 29. num. 134. seq.* MYNSINGER *Cent. 3. Observ. 75.* ubi hanc sententiam magis communem esse dicit, simulque refert secundum illam in Iudiciis sæpenumero suaque ætate aliquot

aliquot vicibus in *Camera Imperiali* ita judicatum esse) JCti TUBINGENSES *Volum. 3. Consil. noviss. 222.* & vix numerandi alii produxerunt. In illis tamen Germaniæ Regionibus in quibus secundum verba & sententiam LL. non attentis Dd. opinionibus & extensionibus Judices judicare jubentur (sicut in *Electoratu Brunsvigo Luneburgico* per *Constit. Regiam* de anno 1718. factum) aliud facilius obtinet. Indeque haud dubie est, quod in *Frisia* negativa in Praxi observetur, prout duobus præjudiciis confirmat ZIEGLER *d. Comment. pag. m. 104.* In quibus judiciis adeo rationes illæ quas contra extensivam *dicti Can.* interpretationem DN. BOEHMER *d. l. §. 12.* urget, robor suum tanto magis obtinebunt.

THESIS XV.

Jam ad quid hæc Actio comparata sit, dum mihi disquirendum restat: supra jam monui, eandem, ut in Praxi obtinet omnia illa complexu suo fere continere, quæ Jura superius enumerata, (de specialibus enim Statutis hic seorsum agere non licet) ambitu suo comprehendunt, in quantum scilicet statui Reipubl. Germ. conveniunt, utcumque MENOCHIUS septem specialia recuperandæ possessionis remedia ex iisdem efformaverit. Conveniunt autem præfata Jura, ipsa naturali æquitate suffragante, primo in regula hac generali, *spoliatum ante omnia restituendum esse*, sive ut LL. Romanae efferunt, *illico & sine dilatione, protinus, celeri redhibitione.* Conf. JACOB. GOTHOFRED. *in partit. ad L. 4. C. Theod. unde Vi* Indeque ipsum hoc recuperandæ possessionis remedium *Interdictum momentaneum*

tarie possessionis, momentum, momenti actio, que nulla dilatione suspenditur, Momentaria possessio ubi juris suffragium in celeri reformatione consistit, in utroque Codice dicitur, vid. Tit. Cod. Si de moment. poss. & GOTHOFRED. d. l. nec non ad L. 8. Cod. Theod. de Jurisdict. Quid vero prefata LL. verba, ad obtinendam celerrimam restitutionem involvant, Dd. infinitis fere ampliationibus explicarunt, quarum precipue sunt: plene atque integre id faciendum, cum omni causa, fructibus perceptis & percipiendis, damno & interesse usque ad ultimum obulum: ita ut ante ejusmodi plenariam restitutionem spoliatus de proprietate vel pretenso jure, aut in causa principali respondere nullo modo teneatur, nec dominii exceptio ipsi opponi possit, vel admittenda, nec colorare suum spolium spoliatori concedendum sit, nisi id ipsum prius purgatum fuerit, &c. vid. præter innumeras alias autoritates, CONSIL. MARBURG. *Vol. 3. Consil. 9. 20. 21. 22.* CONSIL. TUBING. *noviss. Vol. 3. Consil. 83.* A qua celeri restitutione ipsemet per depositionem Judicalem se liberare nequit, BOEHMER *Vol. 1. part. 1. Consil. 165.* nec eadem ab arbitrio Judicis dependet, Idem *Consil. 172. num. 21.* Sed in ea causa, forma accessione & qualitate restitutio facienda, in qua fuisset, quod restitui oportet, si spolium commissum non fuisset, ZIEGLER *ad Can. nec integr. Cap. 8. §. 1. BOEHMER d. l. consil. 166.* Ipsam quoque spoliis restitutionem spoliante a pœna in Decreto D. Marci statuta non liberare defendit LERSER *Spec. 507. Meditat. 7.* De reliquo tamen sententia super spoliis reparatione lata, vim rei judicata respectu petitorii obti-

obtinere non potest, & illi v. gr. in petitorio non nocet qui usuras solvit, etiamsi per multum tempus id fecerit Dn. de LUDOLPH. *Symphor. part. 3. Consult. 25. pag. 810.* STRUV. *Exerc. 27. Thef. 48.* An & quando in causa spolii simplicis Mandata S. C. decernantur, apud Dn. de LUDOLPH *Symphor. p. 3. pag. 152.* & MEVIUM *p. 1. D. 44. p. 2. D. 45. p. 3. D. 249.* videre licet. De reliquo actionem spolii famosam non esse ex *L. 13. ff. de vi & vi armata* notum, jung. LEYSER *spec. 505. med. 2.*

THESIS XVI.

Quemadmodum vero nulla in universo Jure regula, quæ suum non aliquando perdat officium *vid L. 1. de R. 1. ibique Jacob Gothofr.* Ita & illæ, quæ celerrimam & ante omnia faciendam spolii restitutionem injungunt, suas patiuntur exceptiones, quas cum Dd. in tantum adauxerint, ut GABRIEL *Lib. 5. de restit. spoliat. Conclus. 1.* vel sexaginta earum enumeret, illas inter complures esse, quæ juri adversæ, aut sub aliis jam continentur, vel sola inspectio docet. Præcipuas interim (quales sunt quas BOEHMER *d. l. §. 5.* recenset) & Juri nostro consentaneas, ut hic expendam, instituti ratio exigit. Prima & primaria jure merito censenda, si de dominio spoliantis, spoliatum vero nullum plane jus habere aut plane prædonem esse, ex adversarii confessione, re judicata vel simili ratione manifestissime constet. In iis enim, quæ usque adeo notoria sunt, ordo Juris non servatur *Cap. 7. & fin. X. de cohabit. Cleric. cap. 9. X. de accusat.* & quando causa proprietatis ita manifesta est, in possessorium, quippe quod non raro velum injustitiæ, solícite non inquirendum *arg. Cap. 6. X. de Caus. poss. & propriet.* præsertim cum spoliatus præter possessionem nihil plane juris habuerit, Reus vero infu-

insuper fortissimo & evidentissimo domini jure nitatur, quo casu petitorium absorbere possessorium, aequitatis manifesta est, *MEVIUS part. 6. Decis. 100. HERTIUS de ord. caus. in jud. tract. 9. 19.* Et hoc vel maxime casu, dolo faciat, qui petit quod mox redditurus est *L. 173. §. 3. de R. I.* Et secundum hanc limitationem ab *Augusto CAMERÆ IMP. Judicio in causa B. von Steiu contra B. Völscher von Freyburg* judicatum esse *Collector. Decis. Cam. Symphor. Gylmann. subjunct.* Confirmat, add. *MEICHNER, Dec. Camer. Tom. 3. Dec. 13. num. 53. KLOCK Tom. 1. Consil. 29. num. 95. 156. 157.* mitto plurimos alios *Dd.* qui eandem sententiam statuminarunt, & ab objectionibus dissentientium liberarunt.

THESIS XVII.

Alteram limitationem constituit exceptio, quod Actor primus Reum spoliaverit, quam propterea *exceptionem contrarii Spolii*, ad differentiam actionis spolii per modum exceptionis proposita Practici non inconcinne vocant, quaque adeo non aliter locum invenit, quam si spoliium ex parte Actoris præcesserit, *MEVIUS p. 8. Dec. 338. COCH Prax. Foren. Germ. part. 3. pag. 355.* Tertia limitatio est, si Actor possessorium cum petitorio cumulaverit, conf. *H. RT. d. l. §. 13.* Quartam constituit exceptio deficientis possessionis, sive tempore dejectionis prætensa rem plane non possederit nec detinuerit, sic enim deficit primarium intentionis fundamentum cujus probationem ipsi incumbere supra vidimus, sive ad possessionem illius inhabilis fuerit, (vid. tamen *DN. BOEHMER d. l. n. 5.*) eidemve Jus commune resistat *STUCK L. 1. Consil. 7. num. 588.* Sive culpa & facto proprio possessione exciderit, *Staats-Cansley Tom. 29. pag. 434.* ibique alleg.

alleg. BOEHMER Vol. I. part. 1. Consil. 63. num. 5. *Quintam*, Exceptio privata defensionis in jure permiffa, vim enim vi repellere, & in valorem in continenti rursus dejicere licet L. 12. §. 1. ff. quod metus Caus. Cap. 12. X. de restit. spoliat., conf. STRUV. tract. de Vindict. privat. BOEHMER Tom. 2. part. 2. Consil. 53. num. 31. *Sextam* limitationem efficit exceptio privata occupationis de jure licita, v. gr. in casu L. 8. C. de omni agro deserto supra exposito, alios suppeditat STRUV. d. l. c. 14. & pass. *Septimam* exceptio damni irreparabilis, v. gr. ob periculum dissipationis bonorum, BOEHMER Vol. I. part. 1. Resp. 165. n. 3. aut si uxor qua a marito divertit, insidias vite aliamve favitiam juste metuat, Idem Jur. Eccles. d. l. num. 9. *Octavam* exceptio boni publici, vid. LEYSER Specim. 504. medit. II. *Staats-Cangley* part. 26. pag. 145. ibique alleg. Hic accedit *Nona* exceptio consanguinitatis uxori qua a marito discessit competens, modo in continenti probari possit, Cap. 10. & 13. X. de restit. spoliat. de qua Dn. BOEHMER d. §. 5. num. 3. Adde *Decimam*, casus attinentem, in quibus restitutio quidem facienda, sed non protinus & ante omnia, ut si dejectus quis sit, sed sine ulla violentia, GONZALEZ ad cap. 15. X. ac Foro competente num. 10. HERTIUS Volum. I. Resp. 176. num. 5. Nec non si causa spolii dubia sit, MEVIUS part. 7. Decis. 159. Item, si sine violentia actuali seu formali, quasi possessione jurium aliarumque rerum incorporalium quis privatus fuerit, L. ult. C. unde vi, ibique Gloss. cum Cujac. & Davello HERTIUS, d. l. num. 6.

T H E S I S X V I I I.

Ultimo loco de Competentia Fori (de qua in Relationibus Causarum prima semper est quaestio) in Actione Spo-

D

ne Spo-

ne *Spolii*, resolutioni illius nonnulla adhuc subjungere lubet. Jus Justinianicum in *L. un. C. ubi de possess.* rem omnem, ita jam determinavit, ut non tantum in Foro Domicilii, sed etiam Rei sita, institui, Judexque loci ubi vis facta adiri possit, STRUV. *Exerc. IX. Thef. 35. & 50.* LAUTERB. *Colleg. tit. de judiciis §. 46. & 53.* HAHN *dic. tit. num. 16.* KLOCK *Tom. I. Relat. 10. num. 188. seqq.* HERM. de VULTEJUS (Procancellarius quondam hujus Academiae) in *Comment. ad d. L. Un.* Appellatio vero in hujusmodi remedio recuperandae possessionis, eodem jure Civili locum quidem non invenit, *L. Un. Cod. si de moment. possess.* Jure autem Canonico in hac & reliquis causis possessorium ordinarium attinentibus Appellatio permittitur, *Cap. 10. & 15. X. de restit. spoliat. Clem. Un. de caus. poss. & propriet.* Quod ipsum Praxis sequitur, ubi per Statuta Regionum Germaniae aliud non introductum. vid. BOEHMER *Jur. Eccles. tit. de Appellat. §. 25.* Ad *Suprema Imperii Tribunalia* certe, tam per viam Appellationis, quam per viam simplicis querelae, hujusmodi causa deferuntur, ac in iisdem Processus decernuntur, modo suprema haecce Fora de reliquo fundata, & Appellationi alia ratione via non praclusa, aut eadem non recepta fuerit (quae duo quomodo differant declaravit Dn. de LUBOLPH *part. I. Obiter. For. 74*). Illud vero causa spoli simplicis singulare habet, quod cum ad causas, in quibus Jurisdicatio Supremorum Imperii Tribunalium in prima Instantia, cum exclusione Austregarum, in LL. Publicis fundata, Violatio Pacis Publicae & Profanae & Religiosae, primum locum obtineat, *C. O. C. part. 2. tit. 10. &c.* Causa tamen spoli simplicis (praesuppositi is praesupponendis) ad Forum Austregale in prima Instantia, iisdem LL. remissa sit,

fit, per *Recess. Imp. d. an. 1548, §. 38.* (cujus verba supra recitavi) *Ordinat. Camer. de an. 1555. part. 2. Tit. 8. C. O. C. part. 2. Tit. 8.* Dn. de LUDOLPH, *locis infra cit.* Modo casus revera subfit, in quo Judicio Austregali locus, hinc cum in casu, ubi Prælatus mediatus, Comitem Imperii Immediatum ex capite spoliū simplicis convenerat, exceptio Austregarum a Reo opposita fuerat eadem merito rejecta fuit apud Dn. de LUDOLPH, *Sæpe cit. Conf. IV. Part. I. Symphor.* Ipsum quoque Austregale Forum spatiis admodum angustis inclusum C. O. C. d. l. Dn. de LUDOLPH, *System. jur. Camer. pag. m. 43. & passim*, ubi & alias quæstiones huc pertinentes proponit. A quo vero tempore Fatalia Austregalis Judicii d. LL. præfinita, computanda sint, disquiri STRYCK *Diss. de Process. Austreg.* §. 28. & 29.

THESIS XIX.

Restaret & illud adhuc, ut, quia supra thesi VIII. præmonui, remedium recuperandæ possessionis non tantum per modum Actionis, sed & per modum *Exceptionis* introduci posse. De hac Exceptione (quæ ab illa quam supra *Exceptionem contrarii spoliū* dixi, oppido diversa) seorsim adhuc agerem. Quia vero Dn. BOEHMER sæpius citato loco §. 14. seq. largiori manu id jam executus est, pedem hic figo. Plane & illud non deduco ulterius, quod in hac Exceptione spoliū petitum aliter formandum sit, quam in Actione Spoliū quod cum antea HARTMANN, PISTOR. p. 4. *quest. 18. num. 18.* CARPZOV, P. I. C. 6. D. 7. & in *Processu Tit. 9. art. 9. num. 30.* jam observassent, Idem ille d. l. §. 19. pluribus deduxit. Quoad durationem & actionis & exceptionis spoliū, ad Dd. citatos itidem me refero.

FINIS.

COR.

COROLLARIA.

I.

Judex debet judicare secundum allegata & probata, non autem secundum propriam conscientiam.

II.

Solutione vel cessione sortis tamen non statim usura censetur remissa.

III.

Obst. L. 27. ff. de Re jud. L. 28. C. de Usur. & L. 26. §. 1. de Condict. indeb. nihilominus usurae usurarum saepius exigendae sunt.

IV.

Omnia bona etiam constante matrimonio quaesita regulariter mariti esse praesumuntur & censentur.

V.

Successor Feudalis aequae ac allodialis debita antecessoris solvere tenetur.

VI.

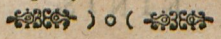
Ubi de corpore delicti non constat, ob solam confessionem nemo ad mortem condemnari debet.

VII.

Permittenda quandoque sunt mala, ut eveniant bona.

VIII.

Malum minus eligendum de duobus malis, inde quis ad eligendum minus malum suadere, consulere & inducere alium potest ad avertendum majus malum.

ULB Halle
007 769 113

3

WIP

B.I.G.

Farbkarte #13

DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS, *F. 49.*
DE *G. 35. num. 14.*

ACTIONE SPOLII,

QUAM
DEO ADJUVANTE *1740, 5.*

SUB AUSPICIIS CLEMENTISSIMIS
RECTORIS

PRINCIPIS AC DOMINI,

P. 73
DN. FRIDERICI,
HASSIÆ LANDGRAVII, PRINCIPIS
HERSFELDÆ, COMITIS CATTIMELIBOCI,
ET RELIQUA,

IN ACADEMIA MARBURGENSI
PRO GRADU DOCTORATUS
SUMMISQUE IN UTROQUE JURE HONORIBUS
AC PRIVILEGIIS RITE OBTINENDIS

MAGNIFICI ET AMPLISSIMI JCTORUM ORDINIS
SENSU EXCELLENTISSIMORUM DN. PROCERUM
EXAMINI PUBLICO

AD DIEM XIX. DECEMB. MDCCXL.
SUBMITTET

ERNEST. CAROLUS CHRIST, FISCHERUS,
WEILBURGI NATUS.

MARBURGI CATTORUM,
TYPIS PHIL. CASIM. MULLER, ACAD. TYPOGR.

